
Bytom, gm. loco, woj. śląskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 215

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem badań było dalsze wyjaśnienie istotnych rozbieżności w źródłach ikonograficznych sprzed rozebrania klasztoru w 1843 r.

Wykonano 4 sondáže o powierzchni: 8, 12, 19,25 i 22 m², we wszystkich sondażach stwierdzono obecność reliktyw architektury w postaci ław fundamentowych murów obwodowych i wewnętrznych skrzydeł zabudowy klasztornej (wschodniego i północnego) oraz elementów zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie: bruków i reliktyw drewnianego budynku o przypuszczalnej funkcji gospodarczej. Uchwycono także w niektórych partiach niezakłócone układy stratygraficzne sprzed ostatnich inwestycji budowlanych opactwa z 2 połowy XVIII w.

W trakcie prac pozyskano ponadto stosunkowo liczny ruchomy materiał ruchomy w liczbie około 3500 zabytków, z czego około 1600 to fragmenty ceramiki, ponad 700 - kafli piecowych, ponad 500 - szkła, około 500 - kości, a także inne znaleziska, zabytki wydzielone i próbki różnego rodzaju.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Międzyrzeczu.

Badania będą kontynuowane.

BYTOM, gm. *loco*, woj. śląskie

W badaniach ratowniczych brali udział pracownicy i studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Kontynuowano prace prowadzone w związku z przebudową płyty rynku.

Badania objęły trzy wykopy o łącznej powierzchni blisko 3,5 ara. Ustalono, że w nad calcem zalegały 4 poziomy średniowiecznych drewnianych moszczeń, przedzielonych warstwami mierzwy, łącznie o miąższości 0,63-0,74 m. Układ starszych nawarstwień kulturowych został w znacznym stopniu zniszczony, jednak udało się również miejscowo uchwycić średniowieczny bruk oraz dwa poziomy bruku nowożytnego. Nad nimi odsłonięto poziomy budowlane i niwelacyjne z XX w. Zarejestrowano również ciąg dalszy drewnianego rynsztoka oraz dobudowane około połowy XVI w. skrzydło ratusza.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 329-336.

CIECHANÓW, ul. 17 Stycznia, gm. *loco*, woj. mazowieckie, AZP 43-62

- osadnictwo miejskie (XV-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 7 do 27 czerwca, przez mgr Marka Piotrowskiego (autor sprawozdania, EVIS VIS.c.). Finansowane przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Ciechanowie. Drugi sezon badań. Przebadano łącznie około 105 m².

Wyeksplorowano odcinek 1/99 - wykopu głównego (po linii zachód-wschód), o długości 27 m, i wykopu poprzecznego (po linii północ-południe), o długości 15 m. Wykop główny przecinał ruchliwą ul. Warszawską, wykop poprzeczny leżał na jej przedłużeniu. Eksplorację odcinka 2/99 szybko zakończono z uwagi na to, że pod odsłoniętym brukiem z XIX w., który zadokumentowano, bardzo cienka warstwa kulturowa leżała bezpośrednio na calcu.

W wykopie głównym, od metra 100, (który oznaczono jako 0) odsłonięto kontynuację zabudowy, na przestrzeni 7 metrów, odsłaniając piwnice budynku współczesnego i ceglano-kamienne fundamenty budynku z XVII/XVIII w.

Wylot ulicy Warszawskiej, to 7,5 m przerwy w ciągu zabudowy, co jednocześnie ukazywało jej pierwotną szerokość w obrębie zabudowy miasta średniowiecznego.

Po stronie wschodniej ul. Warszawskiej, odsłonięto kamienne fundamenty budynku, prawdopodobnie z XVIII w., pod nimi fragmenty drewnianej konstrukcji (spalone belki i deski), o szerokości 5 m, leżące bezpośrednio na calcu. Były to fragmenty zabudowy z przełomu XV i XVI w.